

4. Ar Direktyvos 2008/115/EB 11 straipsnio 3 dalį reikia suprasti taip, kad trečiosios valstybės pilietis prašymą panaikinti galiojantį draudimą atvykti arba sustabdyti jo vykdymą visuomet turi pateikti už Europos Sąjungos ribų, arba ar yra aplinkybių, kuriomis jis šį prašymą gali pateikti Europos Sąjungoje?
- a) Ar Direktyvos 2008/115/EB 11 straipsnio 3 dalies trečią ir ketvirtą pastraipą reikia suprasti taip, kad šios direktyvos 11 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta sąlyga, kad draudimo atvykti panaikinimas arba sustabdymas svarstomas tik tuo atveju, kai trečiosios valstybės pilietis įrodo, kad išvyko iš valstybės teritorijos visiškai laikydamasis sprendimo grąžinti, turi būti įvykdyta kiekvienu konkrečiu atveju arba visais atvejais be išimties?
- b) Ar pagal Direktyvos 2008/115/EB 5 ir 11 straipsnius draudžiamas toks aiškinimas, kad prašymas suteikti leidimą gyventi dėl šeimos susijungimo su pasyviu Sąjungos piliečiu, kuris nepasinaudojo savo teise laisvai judėti ir apsigyventi, laikomas implicitiniu (laikinu) prašymu panaikinti arba sustabdyti galiojantį ir galutinį draudimą atvykti, kai paaiškėjus, kad neįvykdytos gyvenimo šalyje sąlygos, galiojantis ir galutinis draudimas atvykti vėl taikomas?
- c) Ar tai, kad dėl pareigos pateikti prašymą dėl panaikinimo arba sustabdymo kilmės šalyje veikiausiai daromas laikinas skirtumas tarp trečiosios valstybės piliečio ir pasyvaus Sąjungos piliečio, yra svarbus aspektas? Ar yra aplinkybių, kuriomis pagal Chartijos 7 ir 24 straipsnius taip pat draudžiamas toks laikinas skirtumas?
- d) Ar tai, kad dėl pareigos prašymą dėl panaikinimo arba sustabdymo teikti kilmės šalyje Sąjungos pilietis prirėkęs turi tam tikram laikui išvykti iš visos Europos Sąjungos teritorijos, yra svarbus aspektas? Ar yra aplinkybių, kuriomis pagal SESV 20 straipsnį taip pat draudžiama, kad pasyvus Sąjungos pilietis tam tikram laikui turėtų išvykti iš visos Europos Sąjungos teritorijos?

⁽¹⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/115/EB dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių grąžinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (OL L 348, p. 98)

⁽²⁾ OL C 364, 2000, p. 1

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (IL L 158, 2004 4 30, p. 77).

2016 m. vasario 15 d. Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *The English Bridge Union Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

(Byla C-90/16)

(2016/C 145/29)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: *The English Bridge Union Limited*

Kita apeliacinio proceso šalis: *Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs*

Prejudiciniai klausimai

1. Kokios turi būti esminės veiklos savybės, kad ji būtų laikoma „sportu“, kaip jis suprantamas pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB ⁽¹⁾ (toliau – Pagrindinė PVM direktyva) 132 straipsnio 1 dalies m punktą? Pirmiausia ar tokie veiklai turi būti būdingas reikšmingas (arba pakankamai reikšmingas) fizinio aktyvumo elementas, svarbus rezultatui pasiekti, ar pakanka, kad būtų reikšmingas protinio aktyvumo elementas, svarbus rezultatui pasiekti?

2. Ar dvigubas kontraktinis bridžas (angl. *duplicate contract bridge*) yra „sportas“ pagal Pagrindinės PVM direktyvos 132 straipsnio 1 dalies m punktą?

(¹) 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2016 m. vasario 17 d. Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Banco Santander, S.A./Mahamadou Demba ir Mercedes Godoy Bonet

(Byla C-96/16)

(2016/C 145/30)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia n° 38 de Barcelona

Šalys pagrindinėje byloje

Išieškotojas: *Banco Santander, S.A.*

Skolininkai: *Mahamadou Demba ir Mercedes Godoy Bonet*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar komercinė praktika, kai skola perleidžiama arba nuperkama nesuteikiant vartotojui galimybės panaikinti išiskolinimo sumokant skolą perėmusio asmens sumokėtą kainą, palūkanas ir išlaidas, neprieštarauja Sąjungos teisei ir konkrečiai Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsniui, Lisabonos sutarties 2 C straipsniui ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (¹) 4 straipsnio 2 daliai, 12 straipsniui ir 169 straipsnio 1 daliai?
2. Ar minėta komercinė praktika, kai vartotojo skola perkama sumokėjus nedidelę kainą, negavus vartotojo sutikimo ir jam apie tai net nežinant, ir tokia praktika nenumatyta kaip bendroji sutarties sąlyga arba sutartyje nenustatyta kaip nesąžininga sąlyga ir vartotojui nesuteikus galimybės dalyvauti šiame sandoryje pasinaudojant teise atsisakyti skolos, neprieštarauja 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvoje 93/13/EEB (²) dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais įtvirtintiems principams, ir ypač – veiksmingumo principui, ir šios direktyvos 3 straipsnio 1 daliai ir 7 straipsnio 1 daliai?
3. Ar, atsižvelgiant į 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, ir siekiant užtikrinti vartotojų ir naudotojų apsaugą ir ją plėtojančią teismo praktiką, Sąjungos teisei neprieštarauja, tai, kad nustatomas vienareikšmis kriterijus, kad su vartotojais sudaromose paskolos be įkeitimo sutartyse, nesąžininga yra tokia sąlyga, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi, pagal kurią delspinigių norma dviem procentiniais punktais viršija sutartyje numatytą palūkanų normą?
4. Ar atsižvelgiant į 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais, ypač į jos 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, ir siekiant užtikrinti vartotojų ir naudotojų apsaugą ir ją plėtojančią teismo praktiką, neprieštarauja Sąjungos teisei tokios teisinės pasekmės nustatymas: kad palūkanos skaičiuojamos tol, kol padengiama visa skola?

(¹) OL C 364, 2000, p. 1.

(²) OL L 95, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.